

Undervandsrugbys Udviklingshistorie

Undervandsrugby er en meget ung sport og man skulle tro at udøverne i det mindste ville vide hvordan den startede. Men det er ikke tilfældet. Alle mulige vilde 'oprindeshistorier' er begyndt at florere i løbet af de sidste par år, omfattende alt fra konditionstræning af franske marineenheder til et spil, der spilles med kokosnødder i Kenya. Så hvor stammer det egentlig fra?

Det var et medlem af den tyske undervandsklub, Cologne, ved navn Ludwig von Bersuda, som i 1961 fandt på ideen med et boldspil under vandet. Om han fik ideen fra konditionsøvelser med sandfyldte flasker i Münchens Undervandsklub, eller om andre tanker spillede en rolle, vil aldrig kunne siges med sikkerhed. En luftfyldt bold egner sig ikke til undervandsspil, idet den har opdrift og aldrig flyder op til overfladen. Bersuda fyldte bolden med saltvand. Siden boldens tæthed nu var større end ferskvands, flød den ikke længere op til overfladen, men sank langsomt til bunds. Hastigheden, den sank med kunne, til en vis grad, reguleres ved at ændre koncentrationen på saltopløsningen. Den første undervandsbold var hermed opfundet. Siden fodbolde var for store til at være praktisk anvendelige, brugte man vandpolbolde.

Så kom spørgsmålet, hvad slags spil kunne man spille med denne type bold? Ludwig von Bersuda havde også på dette område en ide. Han spændte et net ud gennem midten af svømmepølen, som i volleyball, der stoppede 1 meter fra pølens bund. To hold spillede mod hinanden. Det offensive hold skulle få bolden over på modstanderens halvdel og putte den i en spand. Ideen bag spillet var klar og DUC Cologne brugte det som opvarmning forud for normal træning. Andre hold bed mærke i dette og begyndte også at bruge saltvandsfyldte bolde.

Efter års arbejde lykkedes det DUC Cologne at få lov til at demonstrere 'Cologne disciplinen' ved de nationale undervandsmesterskaber i 1963. Dette var sandsynligvis den første officielle kamp med en undervandsbold. På det tidspunkt var der dog ingen rigtig interesse for spillet.

Et enkelt medlem af DUC Duisburg, en tandlæge ved navn Dr. Franz Josef Grimmeisen, bestemte sig for at lave en konkurrencesport ud af dette spil. Hans klub delte dog ikke hans entusiasme for det.

DLRG Mülheim havde opstartet en dykkerklub og gennem kontakt med medlemmer af DUC Duisburg hørte de om det boldspil under vandet, som senere ville blive kendt som undervandsrugby. I Mülheim klubben (siden 1967 kendt som TSC Mülheim/Ruhr) var de mere åbne for ideen. Dr. Grimmeisen arrangerede den første undervandsrugbykamp søndag 4. oktober, 1964. Den stod mellem DLRG Mülheim og DUC Duisburg. DLRG tabte 2:5. Medierne bemærkede denne 'premiere' og i den følgende udgave af 'Essener Tageblatt' var der en halvsides artikel med to billeder.

Dr. Grimmeisen blev ved med at udbrede ideen om en undervandsrugby turnering for at give spillet karakter af en seriøs konkurrencesport. Sammen med scuba-afdelingen af DUC Mülheim/Ruhr, som omfattede seks tidligere medlemmer af DUC Duisburg, forfattede han de første undervandsrugby turneringsregler og arrangerede 'Kampen om den gyldne bold' i Hallenbad Süd i Mülheim/Ruhr. Denne premiere fandt sted 5. November, 1965. Seks klubber sendte hold afsted til Mülheim: DUC Bochum; DUC Düsseldorf; DUC Duisburg; DUC Essen; og TSC Delphin Lüdenscheid. Dette var de første klubber, der blev grebet af undervandsrugbyfeberen! Dengang tillod reglerne hold med 8 spillere, og DLRG Mülheim, hjemmeholdet, vandt i finalen over DUC Duisburg (som Dr. Grimmeisen spillede for).

Turneringen har været afholdt hvert år siden, hvilket gør den til sportens ældste turnering. Cologne-versionen af reglerne overlevede ikke overgangen til seriøs sport. De blev kun spillet efter i en kort periode i Cologne og er sidenhen gået i glemmebogen. Selve Cologne-holdet gik også over til at spille undervandsrugby.

For at få spillet internationalt anerkendt, henvendte Dr. Grimmeisen sig til de dengang to vigtigste medlemmer af CMAS, Frankrig og Sovjetunionen. Han tilbød demonstrationskampe og presseomtale. Desværre var interessen ikke tilstede. Kun et enkelt fransk sportsmagasin 'L'Equipe' trykte en kort artikel i april, 1965.

De skandinaviske lande udviste betydelig større interesse og adopterede ideerne bag spillet relativt hurtigt. Demonstrationskampe i Danmark i 1973 og i Finland i 1975 fungerede som effektive formidlere af sporten. Modsat skabte kampe i Belgien i september, 1973 og Wien i 1979 ikke syndelig interesse. I øst-blokken var det kun tjekkiske hold, der var interesseret og de spillede, på grund af datidens politiske strømninger, kun mod andre kommunistiske hold. Den eneste kendte turnering i øst-Europa var Prags Undervandsrugbyturnering, som har fundet sted hvert år siden 1975 (med undtagelse af 1979). Senere deltog også polske hold og hold fra Østtyskland, som brugte spillet til konditionstræning, sendte observatører.

Siden 1972, da spillet blev anerkendt som sport af VDST, har der været afholdt officielle tyske mesterskaber (i 1971 afholdt man det først uofficielle tyske mesterskab). Det første mesterskab blev selvfølgelig afholdt i Mülheim og de første tyske mestre var TSC Mülheim. I 1978 blev undervandsrugby og undervandshockey officielt anerkendt af CMAS. 28-30 april, samme år, fandt det første Europamesterskab sted i Malmö i Sverige og 15-18 maj i 1980 blev det første verdensmesterskab afholdt i Mülheim.

Undervandsrugbys popularitet i Tyskland skyldes interesse fra studerende. Det første kollegiemesterskab fandt sted 10-11 maj i Mainz og 23-24 maj i Göttingen, 1986. Dette førte til at 'Aachener Sportspiegel' trykte en helsidesartikel om sporten.

